

"Langleri"

II. árg.
5. bl.

Sunndaginn, 9. Desemberinn.

1900.

Eg var velur gestur í að einum í fjóra veðurhúsi
bónda nokkurum gömlum og greindum karli; þar þá svo
lík að þar lei að gandi annan bónda úr fjórh. sveit og voru
um við þar samnatta. Þeir voru gamal kunnugur karl-
arnir, haftu verið nágrennar á jafnvel leikbróður
á yngri árinu en kiltuð úr gjaldan, þar að báðir
voru farnir að hafa lítið við ferðalög; en kunnugur
skapur. Þeirra hafti stótt áhaggarur alla þá lítið og
var þeim þó þessi samfundur þeirra um glöðvinnu-
ari og áneggjadamari fyrir það og samnatt í þeim máli
kattunum: "Margt er á að minnast þá kunnugur
finsast", enda að þeim allt kvöldi, svo að nokkur-
is -eðli einu sinni spótu nokkurum höfðu við
og létu þeir þó samir illa. Þeir létu um heyrskapi-
fjárbætur og slátursfát, um ullar vordir á
kaupstíminni, markaðina, vinnu fólks elduna,
skattana og skyldur þar sem ávælt er verið að leggja
á bændur og íþyngja þeim með; um morguninn, en
við allir sátum að morgun vordir, komu þeir úr í
þingmál og bindindismálafri, en það lét þá og or-
sóttina til þess, að nýlega hafti maður þarna úr
greindinni vordir einum að fara í kaupstáttum og
matkætu fættumar eftir honum voru þar að hann
féla eini heyrta 1 pt. af spiritus, þar einum
homoópattista lesinum lá lífið á að eignast til
að lokna einhveru þar í sveitinni um jótin, en
að lá á að hann seldi blaundatan spiritus þennan
í stórum en fna um stórum, þó létu ekki

á því að bera; en það sem lei státt; vori þannu eftir
vinsölu lögin frá síðasta alþingi er þá nýlega haftu
aðlast kommu státtfestingun. Það þótti þeim höfdu
svo mikil nýbreytin að þeim virtist svo geta farið
á eudannu, með öllum þessum bóto. Breytingu
og blytunga láttu á öllu gömlu og góðu, sögðu
þeir, að morgun vordir með löginu þannu að étu
nokkurum atun líta, enda vori það lítið vortu en
þetta, svo þeim þeir ávætu. Gírti síðasta þings
í þessu gengdar lausar. Vinnu þar ekki alls eðli
áð sakmarkast, enda getu þeir ekki fundid neitt
það, en vorið hefti valdid, þar þarfti að kynnja
þjóttina til að sakmarkast vinsölu á nokkurum
hátt; þar var allt smelt og fella. Tollurinn
landþóttir ómissanlegur og hann lét þá og aðföng
þessum með því að jafna honum nítur á alla
landþóttina, bindindismannu þar aðra, eins og
er. Vinsölu þannu máttu þeir eini heyrta nefnd
á nafni og þóttu það vortu vortu vortu til að
þanna morgun að lífu, enda vori eini létu
að líu lítu þar fyrir einu; meiri klettir alþýttanna
þar vortu. vildi eini og mátti eini vortu
mista góði að þola það vagna nýgj mikils minni
klettir þjóttar innar, bindindismannanna, þar
vortu að breka þetta og bráttu af löginu ó-
þu þar skap af því þeir kynnur eini með það
að fara. Þanna var úr hljóttu í stóttum
hjá höfdu um og ey komuð eini upp með
nótregg þó ey vildi regnu að maldá í móttu
við þá. En skyldu þeir eini vortu nokkur

marginum enim medel orðum. Stundingu sem hafa
líkar skodunar í þessu máli og Karlarnir loftu
sem verða hindindismálið Veltungu og vilja helz
erla heyrna þad nefnd, sem erla vilja sjá þad at
upphot síu sem úb úr landinu þer fyrir vinnu
er margfalt meiri en síu sem í landgjotinu
reinnur; sem af þá virku sinni eru þeirrar stot
unar at andvirði alls vinnins sem í land
gjotinu og þad sé þad (andvirði alls) þessu
2-300 þúsundir krónu sem landgjotur þer og
má erla missa, en Telja erla miljoninnar
sem aflerdingarnar af vinnu nauðsinnu, vinnu
og heilutjórið kostar. Nei, hér á landi er ein
veg at vinna fyrir hindindismannina. at reyða úr
vegi jarðgjotinu Grettis tókum heimskulegs
vanna og fastheldni við þad gamla, hversu vitl.
sem þad er; at halda hindindismálinu sanna
korfium þannig at til hleppi domar verðum stot
og þeir eru úb dandit þessir gömlu karlar
sem elsket vilja sjá sama sín eigin vork
og elsket heyrna sama lofdrifdina um sjálfa
sig og sínar framkvæmdir - sem eru, af sattu
steal segja - ferdu letlar. Hvar eru þer? Hvar
eru félögir, fordabirni vaddagarglárastapa
stofnaninnar og gjotinnir sem þeir hafa
þomid á fóh? Nasta átt erla sorglega lítið
af öllu þessu eftir þá og þer mstur of lítið eftir
orkur líka, en reynnum at vorku erla eft-
lerar, heldur samarlega fötur betringar
þer þad þessum vork at vork, af vel á at fara.
Marglínur.

Njir og göðir sidur.

„Þetur sjá augu en augu segr málholid og þad
sattu; þess vegna sé og másthe flæri eitthvad þad í þer
einu. Mannu, sem þer sjá þer sjá erla og svo geta þer

þer másthe séd eitthv. í þer minn, sem og sé erla og einu
getur stot at og vork einu. einu. sjá eitthvad þad í þer
fjöldans sem adrir sjá erla. Eg þessir erla viss um at þad
eru flæri en og, sem sjá þad er og þessir séd hafa hér í stot
einu orðar, sem at vork erla getur þallast góth sta stot
blettur á þer. mormunn ofir hófud, en sem mér virðist at geta
farið betur og motti laga af viljann erla vorkaði gém
og ni epla mér at minnast á ofvirkid, þar at adrir hafa látið
þad afþreigtalant þó þer hafi oflaust séd þad einu og og
og fundid at þad motti fara betur. þad er adall. þessir, sem
og á vork og sem og atla mér at nefna hvad fyrir sig og benda á
hvad mér finnst at þer og hvering mér virðist þad atli at vork
svo betur fari. 1. Mann gangu úb og inn í fundu salnum
hvering svo sem á fundinum stendur. þetta finst mér erla
nettur sidur og erla erla vel vid. Mann atli at þerra inn og
gelfa vorki umgangi vorkid, taka sidan ein þerri sítt og lítið
svo milli vorkar og varabanglans á mstur uppleður þer fram
atkvæða greidda vorku esthóld. Eg þer erla þer á fundi í
st. Njarsd. mýlaga at þer. þer séi þerinn og flest allt
heimilis folk þaus o. fl. á mstur fundar gjotid vork lesnar,
þannu lítið og þer sem mstur þerinn þerinn þannig til lítið vork
at lesa fundar gj. og samp. þer; sidan geta allt folkid þerinn
á gólfid og heilvadi þ. d. 2. og sidan til seta einu. Eg lítið
þessir erla og þessir mstur mér. hvad á mí þessir þessir at
þessir at stoppa þarna allt folkid; þetta er einhver séi-
virðan, þer þessir lítið. þessir og atlar svo at standla þarna
allan fundinum; þessa vorki þer at góðu, en séi mér þá, ef og
steal standa upp fyrir þer og ljóðu þer at sé þer; þetta var og at
mullka mstur sjálfum mér en datt þó hálfh um hálfh í þer;
erla, erla þerir 4. þer. þetta til þess at sjna of þerinn vorku
eit - þer mstur er af setnum - og í þer sé og hvad þannu mstur
mstur þessu: at sjna stotum þer vorkingu at þessir þanna
erla í þer at heyrna þad sem þerri erla og lítið sidur einu
mstur á at heyrna rétt á fundinum: hvort fundar gj. eru
rétt þessir svo þer vorki hvad þer þessir þessir; at þessir
erla erla erla þer vorkingu at þer þerinn erla of þessir
erla erla þessir mstur leðurinn, at þessir þessir at stotum

hegdi hverning þann hefti leitid á og dæmt gjörðir hann
á stöðva fundi og sem þinn úti ekki að leggja samþykki
sitt á. Nei, og sé að stöðum var fallager og repleta gætur
þessins vortur hver sem hann brákar. Aftur á móti hefti og séd
þinna koma inn og stöðva. Því framman f. e. f., sta standa upp
úr seti sinn og stöðva. Því framman v. f. hverning sem á fundi
hefti stöðva og það stöðum einmitt þá þegar þessir emb. m.
þafa eblat að rétta á rétta upp lundum til að greiða
eðv. um eitthv. mál; þafa þeir þó ortid að loka teknið
gilda fyrir hvort þveggja, kvæjuna eða heilsanina og
ein atkvæða tekiu sitt. Þetta finnst mér leitirloft, góð
og óþolandi ósid sem ekki að aflagjast. Og man gætur þó
einninn í fyrsta, þegar byrjat var á lesa einhv. langfallegru
sögunna sem í hæng. hefti birtu, sögunna af C-málara, þá dotti
allt í ástvalon eins og vandr er á fundum um, þegar eitthv.
það fer fram sem alm. hefti lögum til að heyrja og þöfu
sem heft not af; en úti menn; munti þá eðri stúlka ein
tjéka upp úr seti sinn og rýpa úr. Hinn gat einhv. hl.
vegna eðri vrid að leggja það á sig, að lida svo sem 10-15 mín.
meðan bláid vori lesid. Þetta vart til þess að tjá, að umsk.
þafti þinn fundid sig eitthv. óvænnda með einhv. sem í bláum
stod, sem gat þó namast vrid, þó það átti eðri vid einn fremur
en annan hér, þar sem sögan var fjöld úr útl. máli, eða
þinn hefti eðri rogil. til f. fyrir þegar afnis inn eða alls
eðri vit á að meta gildi þess eins og flestir munu þó þöfu
gert til góðs. Þeir sem inni voru hnyttur og þafa gæf-
eðri heft aðra hugmynd um útgöngu stúlka um, en þá að
þinn hefti eðri gæf úr, ein mitt þá er sögan var að tjá
hvers afnis þinn var. Haldi einhver eðri, á eðri þat
þann að fara sem þoufkar hann og man þarfa að lora að
vota svo sidater almenn, að þeir beri þá virdingu fyrir
þeim sem talar, að ganga eðri úr eða valda yð og hávarð
rétt á mótum; enda minni mig að d. l. geti Comrat allan
ringang á mótum og v. f. og f. e. f. eigi eðri nema mót
leypf. e. f. að soora þvöjuna eða heilsunum manna
á mótum; en svo á heldur e. l. eðri að leypu þeim mótla
að fara til máls fyr en ringöngum eða útg. er lokið í

þat og þat stýrt. Eins er leitirloft að mest. Stuli opt og
einatt reynt út, rétt undir þat að fundi er slíkt; þat lora
þó eðri lora um tíma og tefur eugan í ca. 5 mín. að lida gætur
þat, en gjörv fundinn hólagri, ábrifa meiri og alvarlagri
að sem flestir sjá þat að þeir komu eðri til að tjá eða halda
fund heldur til að halda fund sjálfri. Allt þetta vort og at
man sjá að vort sé að athuga og eðri þvöf mótid að leggja
á sig (hvern einstakum) til að koma einvort og festu í
fundahöldum og reyða in vort árepla og ósitum.
Framan vort að tjá gætur, kora Repub. og eðri þafa ni teid svo
mótid til þess að þessara þvöfinga að þat leypit vid að þvöf
gætur þeim gætur leitid og þá eða til þess. 2. áttid er: Karl-
mann þvöfja tobak og þvöfja í gólfid. Og gætur in þvöf að þat vort
að koma vid hjertid, á einhvörum, að eðri sér að selja sig á mótid þat
man þvöfja tobak, en og þvöf eðri til að koma einni, eða
þafa rétt af þó og minni á þat, að þá minn sjónarmið er, ef
rétt er að gætur, munu tobak og þvöf umni á fundum haldför
eðri eðri og sjá, að eðri geta man in lora mótid á mót
sér, til þess að tjá þvöf þvöf og óðum þvöf og virdingu,
að gætur eðri séid eina 2 hl. f. í mótla lagi á fundum, á þvöf
að lora kolmótla tobak þvöfuna stöðva afan frá minni og
nitur á gólf, þvöfum eins og þvöf held er hiltelku tobak kaffi
í þolla. En hvat þat vort in fallaga of Eðri þvöf, ef þvöf
lora þetta á mótid sér þvöf stutta tíma; en og þvöf eðri vid at
þat gætur vort almenn. Þó hefti vort þvöf eðri hér í stöðum um
og þá hlajadi monnum eðri þvöf og þvöf þvöf lora til leitid
að tjá þat, þvöf vort eðri að allri tobak nauðu eðri þvöf,
en þat áttid og þvöf þvöf, þvöf þvöf stöðva gætur þat þvöf lora
til þvöf þvöf eðri upp í sig og eðri út allt gólfid, þvöf þvöf
leiddi eðri tobak þvöf upp. nefid á sér svo eðri þvöf
ne heftid; þvöf, eðri gat þat gætur þvöf hefti þvöf þvöf sér
eðri og þat heftid. Þvöf vort að þvöf vid þat og þat þvöf og ulla
þvöf, þvöf er vort um at hefti þetta þvöf á að man heftid at
þvöf munu tobak á fundum, hefti þvöf þvöf, eðri
er og þvöf eðri þvöf vort þat vel og hefti um þat þvöf
vort: Þvöf þvöf. Svörtum um Eðri. annars; þvöf þvöf
vel at lora úr in sér þvöf þvöf þvöf þvöf þvöf þvöf

